22/07/2025

Λίγες σκέψεις για την Ιεραποστολή, με αφορμή ένα Χρίσμα

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Για τις σκέψεις που παραθέτουμε κατωτέρω, αιτία στάθηκε το Μυστήριο του Χρίσματος, που ετελέσθη το μεσημέρι της Κυριακής, 20 Ιουλίου 2025 στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, σε κατηχούμενο, ο οποίος ταξίδευσε με την μέλλουσα σύζυγό του και την κορούλα τους, από την Δανία, και έλαβε το όνομα Σίμων.

- *Του Σεβ. Μητροπολίτου Σουηδίας κ. Κλεόπα*

Το ιεραποστολικό έργο, όπως ευκαίρως ακαίρως επισημαίνουμε, είναι αναπόσπαστο στοιχείο της ζωής και της φύσεως της Εκκλησίας.

Δεν αποτελεί μια δραστηριότητα ανάμεσα σε άλλες, αλλά την ζώσα έκφραση της καθολικότητος και της σωτηριολογικής αποστολής του σώματος του Χριστού στον κόσμο.

Η Εκκλησία δεν φυλάττει το φως για τον εαυτό της, αλλ᾽ «ἵνα φωτίζῃ πάντας» (Ἐφ. 3,9).

Η ίδια η Σάρκωσις του Χριστού είναι η πρώτη και τελεία ιεραποστολή. Η θεία κάθοδος του Θεανθρώπου προς τον κόσμο, για την σωτηρία του ανθρώπου, συνεχίζεται διαρκώς μέσα στην Εκκλησία, την οποία ο Κύριος κατέστησε «φῶς ἐθνῶν» (Πρ. 13,47).

Η αποστολή της είναι να μεταδίδει «τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας» (Ματθ. 24,14) μέχρι εσχάτων της γης.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας αντιμετωπίζουν το ιεραποστολικό έργο, όχι ως διοικητική επιταγή, αλλά ως καρπό της εν Χριστώ ζωής και φυσική έκφραση της αγάπης προς τον συνάνθρωπο.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος τονίζει ότι, «Οὐκ ἔστι δυνάμενον πιστεῦσαι καὶ μὴ ἐπιδείκνυσθαι ἔργα τοιαῦτα· ὡς ἀναγκαιότερον τὸ κηρύττειν ἢ ζῆν»
(PG 59, 260).

Η αληθινή πίστις δεν μπορεί να παραμείνει σιωπηλή· γίνεται μαρτυρία, φωτισμός και κάλεσμα. Αντιστοίχως, ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων μας παροτρύνει, «Μὴ σιγήσῃς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· σπείρε ἐπὶ τοὺς πάντας· οὐκ οἶδας τίνος ἐκ τούτων ἡ γῆ καρποφορήσει» (Κατηχήσεις, PG 33, 900).

Η ιεραποστολή είναι πράξις ελπίδος και εμπιστοσύνης στην ενέργεια του Αγίου Πνεύματος. Ο Χριστιανός καλείται να είναι συνεργός του Θεού στο σχέδιο της σωτηρίας.

«Πρέπει να γίνουμε συνεργοί τοῦ Θεοῦ, σωτηριοφόροι ἀνθρώπων, εἰ δυνατόν, τοῦ παντὸς κόσμου», κατά τον Άγιο Γρηγόριο τον Θεολόγο (PG 36, 240B).

Ο Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής ερμηνεύει το ιεραποστολικό έργο ως εκδήλωση της πληρότητος του μυστηρίου του Χριστού: «Τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ τελεῖται ὅταν ὅλος ὁ κόσμος ἔλθῃ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν καὶ κοινωνίαν τοῦ Θεοῦ» (PG 91, 1088B.

Η σπορά του ιεραποστολικού έργου αποφέρει, με την συνεργία του Αγίου Πνεύματος, καρπούς διαφόρων ειδών, όπως είναι, οι σωτηριολογικοί καρποί, διότι κάθε ψυχή που εντάσσεται στο Σώμα του Χριστού, μέσω του Βαπτίσματος και της Θείας Ευχαριστίας, εισέρχεται στην οδό της σωτηρίας, της μεταμορφώσεως και της θεώσεως.
Εκκλησιολογικοί καρποί, διότι επεκτείνεται το Σώμα της Εκκλησίας, αναδεικνύοντας την καθολικότητά της, όχι γεωγραφικώς, αλλά πνευματικώς, «ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας Κυρίου».

Πνευματικοί καρποί, διότι ο ίδιος ο ιεραπόστολος καλλιεργείται στην ταπείνωση, την υπακοή, την προσευχή και την αγάπη, αρετές που οδηγούν στην αγιότητα.

Ο Άγιος Νικόλαος ο Καβάσιλας σημειώνει ότι, «Ὅταν ὁ Χριστός ζῇ μέσα μας, δὲν μποροῦμε νὰ σιωπῶμεν· διὰ τῆς ἀγάπης μας ὁ ἄλλος ἀκούει τὴν φωνὴν Του.»

Από της καταστάσεώς μου στο πηδάλιο της Ιεράς Μητροπόλεως Σουηδίας και πάσης Σκανδιναυΐας, στις 14 Ιουνίου 2014, της θυγατρός Εκκλησίας της Μητρός εν Κωνσταντινουπόλει, διαπιστώσαμε, ότι κύρια προτεραιότητά μας είναι η καλλιέργεια του πνεύματος της ιεραποστολής, μία θεανθρώπινη πράξη, όπου η αγάπη του Θεού συναντά την ελευθερία του ανθρώπου, μέσα από την διακονία της Εκκλησίας.

Στον βαθμό που η Εκκλησία ζει την εμπειρία του Αναστημένου Χριστού, καλείται να την μεταδώσει στον κόσμο, όχι απλώς με λόγια, αλλά με το ήθος, την προσευχή και την σταυρική της, θυσιαστική αγάπη.

Όπως η Εκκλησία δεν υπάρχει χωρίς Ευχαριστία, έτσι δεν νοείται Εκκλησία χωρίς ζωντανή μαρτυρία και αποστολή, γι᾽ αυτό και ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κυρός Αναστάσιος δίδασκε ότι, “Εκκλησία χωρίς ιεραποστολή, είναι Εκκλησία χωρίς αποστολή”!

Με την χάρη του Κυρίου μας, ένδεκα έτη από της αναλήψεως των ενταύθα ποιμαντικών καθηκόντων μου, καταμετρούμε τους καρπούς αυτής της ιεραποστολικής διακονίας, που, με τον φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, έχει αποφέρει μέχρι σήμερα 225 νέα μέλη (111 Βαπτίσεις ενηλίκων και 114 Χρίσματα).

Τα πρόσωπα αυτά συνειδητώς ενετάχθησαν στο Σώμα της Ορθοδόξου Εκκλησίας και σ᾽ αυτό συνέβαλαν, αναμφιβόλως, και τα μέλη της νεολαίας μας, τα κηρύγματα σε κάθε Θεία Λειτουργία, στην Ελληνική και Αγγλική γλώσσα, οι συναντήσεις των κατηχουμένων κάθε δεκαπέντε ημέρες, είτε με φυσική παρουσία στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, είτε διαδικτυακώς, από όλες τις Χώρες που απαρτίζουν την Ιερά Μητρόπολη, όπου παραδίδονται μαθήματα και δίδονται απαντήσεις σε ερωτήματα, αλλά και με την εν γένει ποιμαντική παρουσία μας, ως κλάδου της Μητρός Εκκλησίας, που διαποτίζει τα ανά τον κόσμο διασπαρέντα τέκνα της.

Ας μην λησμονούμε την προτροπή του Κυρίου μας προς τον Απόστολο Πέτρο, «ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν».

Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Χριστού μας και Άγγελος Κυρίου ας διαφυλάττει την ποίμνη και την κληρονομία Του εις αιώνα αιώνος!